

Lucas en de Grote Gelddrukker

Eerste druk, april 2012

© 2012 Marc Hagens

Coverfoto: ECB door U-g-g-B-o-y-(-Photograph-World-Sense-)

Corrector: Suze Roeberson

ISBN: 978-90-484-2375-0

NUR: 284

Uitgever: Free Musketeers, Zoetermeer

www.freemusketeers.nl



Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de directe of indirecte gevolgen hiervan.

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm of (en dit geldt zonodig in aanvulling op het auteursrecht) het reproduceren (I) ten behoeve van een onderneming, organisatie of instelling of (II) voor eigen oefening, studie of gebruik welk(e) niet strikt privé van aard is.

Lucas en de Grote Gelddrukker

Marc Hagens

Een verhaal over Lucas en wat hij meemaakte in de Grote Geldwereld

Inhoudsopgave

Het begin	7
De BMX	9
Op naar de Stadsbank	14
Lucas en de Bankdirecteur	16
Lucas kijkt geen tv... maar...	20
Wat zal Lucas doen?	22
Hoera!	26
Aflossing en rente	28
Oeps!	30
Ai!!!	37
Controle	41
De voorwaarden	43
Lucas maakt zich zorgen	45
Hoe nu verder?	52
Incassobureau Pieterse	53
Het plan	58
O nee!	64
Een nieuw plan	66
Lucas toont lef	71
Lucas en de Grote Geldddrukker	73
Het gesprek	75
Het geheim	79
De geheimhoudingsclausule	83
De Grote Geldddrukker vertelt	85
Geld van Vroeger	89
De Goede Grote Geldddrukker?	91
Opnieuw, op naar de Stadsbank	94
Eind Goed, Al Goed?	97

Het begin

Dit is het verhaal van Lucas en wat hij meemaakte in de geldwereld. Lucas was een vrolijk, lief en pienter kereltje. Hij woonde samen met papa, mama en zijn zusje in een mooi huis, midden in de stad.

De school waar Lucas op zat was twee straten verderop en Lucas liep helemaal zelf naar de school. Ja, Lucas was al een grote jongen. Hij zat in de klas van juffrouw Anneke. Lucas vond juffrouw Anneke een lieve juf. Soms was juf Anneke streng maar meestal kon je wel met haar lachen. Lucas kon heel goed rekenen. Hij was de beste van de hele klas, en daar was hij heel trots op. Andere kinderen vroegen hem meestal om hulp met de moeilijkste sommen.

Lucas hield ook van spelen en tijdens de pauzes speelde Lucas met zijn vrienden en vriendinnen op de speelplaats. Na de school ging hij eerst naar huis en daarna ging hij verder spelen met zijn vrienden en vriendinnen tot het avondeten.

Na het avondeten nog even wat tv kijken en dan hup naar bed.

De vader van Lucas werkte de hele dag op een groot kantoor en zijn moeder werkte enkele ochtenden per week bij apotheek het Pilletje. Zijn zusje was nog heel klein en ging naar de dagopvang. Lucas had ook nog een oma die drie straten verderop woonde. Oma kwam vaak langs en dan was het altijd gezellig. Oma was al wat ouder en daarom deed Lucas elke zaterdag de boodschappen voor oma. Niet de hele grote maar de kleine. Lucas kreeg dan altijd drie euro's van oma en die gingen altijd meteen in de spaarpot. Als oma heel veel boodschappen moest doen dan gingen papa en oma op woensdagmiddag met de auto naar de supermarkt. Lucas ging dan altijd mee want met oma was het altijd gezellig. En

na de boodschappen gingen ze met z'n allen ergens wat drinken. Lucas dronk dan altijd heerlijk warme chocomel met heel veel slagroom.

Ja, Lucas was heel blij met zijn papa, mama, zijn zusje, oma en al zijn vrienden en vriendinnen.

Misschien was Lucas daarom wel zo'n vrolijk en lief kereltje.

De BMX

Op een dag toen hij naar school liep, zag hij dat er in de eerste straat een nieuwe winkel zou komen, een nieuwe fietswinkel. De mensen waren nog druk bezig de winkel te verven en hij zag loodgieters, timmermannen en soms de Bankdirecteur. Een week later was de winkel helemaal klaar. Elke dag dat Lucas naar school liep kwam hij langs deze fietswinkel en elke keer stond Lucas eventjes voor het raam en dacht: Tjonge, wat een mooie fietsen.

En op een dag gebeurde het, daar stond ie, de allernieuwste, allermooiste, allerstoerste rode BMX Sporter de Luxe. Lucas was meteen verkocht, deze fiets, die fiets was de fiets die hij wilde hebben. Een blinkend rode BMX Sporter de Luxe. Lucas zag zichzelf al fietsen. Wat zou hij de blits maken en wat zou het fijn zijn om op die BMX te fietsen. Toen keek hij naar de prijs en zag dat die fiets wel 100 euro's moest kosten, 100 euro! Zoveel geld had Lucas nog nooit gezien. Hoe zou hij ooit deze fiets kunnen kopen? Lucas voelde zich teleurgesteld en dacht: Hoe kan ik genoeg geld bijeenkrijgen om de BMX te kopen?

En elke keer als Lucas van huis naar school en van school weer naar huis liep, bleef hij even staan en keek naar de rode BMX en vroeg zich af: Waar haal ik genoeg geld vandaan?

Uiteindelijk vertelde hij aan zijn papa, mama en oma dat hij verliefd was op de BMX maar niet genoeg geld had. Papa, mama en oma hadden ook niet genoeg geld. Wat nu? Lucas ging kijken hoeveel euro's er in zijn spaarpot zaten.

Hij telde en telde maar kwam niet verder dan 30 euro's. Hij zou nog ergens 70 euro's vandaan moeten toveren.

Lucas rekende verder. Hoeveel geld kreeg hij per week? Eens

kijken, hij kreeg 2 euro's zakgeld en hij verdiende elke zaterdag 3 euro's bij oma voor het boodschappen doen. Elke week verdiende hij in totaal 5 euro's.

Lucas dacht na wat hij deed met dat geld. Van het zakgeld kocht hij snoep, boeken, voetballen, dino's en soms een stuiterbal. De 3 euro's van oma gingen echter altijd in zijn spaarpot.

Lucas kwam tot de conclusie dat hij eigenlijk maar 3 euro's per week spaarde. Hij had nog 70 euro's nodig en als hij elke week 3 euro's spaarde kon hij pas over 23 weken de rode BMX kopen. 23 weken, wat een lange tijd! Veel te lang voor Lucas. Daar had hij het geduld niet voor. Hij zou een ander plan moeten bedenken en vroeg zich af: Wat doen grote mensen als zij meer geld nodig hebben dan dat in er in hun spaarpot zit?

Lucas vroeg het aan papa en mama.

Mama zei: 'Er zijn verschillende manieren. Jij kunt bijvoorbeeld meer gaan werken, dan verdien jij ook meer. Mama werkt af en toe een ochtend extra in de apotheek en dit extra verdiende geld spaar ik dan voor de vakantie.'

'Ja,' zei papa, 'ik werk ook soms enkele uren meer op het kantoor. Jij kunt trouwens ook een bijbaan nemen. Maar als jij echter heel veel extra geld nodig hebt dan kun jij dit ook lenen.'

'Lenen?' vroeg Lucas, 'wat is dat dan?'

'Dan ga jij naar de Bankdirecteur van de Stadsbank,' zei papa, 'die heeft heel, heel veel geld. Zoveel geld dat hij genoeg over heeft om iets van dat geld aan jou te geven. Geven, dacht Lucas, dat klinkt goed.

'Ha!' zei Lucas, 'dan ga ik morgen naar de Bankdirecteur en vraag of hij mij 70 euro's wil geven, hij heeft toch geld genoeg.'

Papa zei: 'Lucas, de Bankdirecteur geeft het jou niet echt. Hij leent jou het geld en als jij geld van hem leent moet jij hem dit terugbetalen met rente.'

‘Wat is rente nou weer voor iets?’ vroeg Lucas.

‘Rente,’ zei mama, ‘is een vergoeding die jij de Bankdirecteur moet betalen als jij geld van hem leent. De Bankdirecteur wil jou wel geld lenen maar hierover moet jij hem dan wel rente betalen. Jij moet meer geld teruggeven aan de Bankdirecteur dan dat jij van hem geleend hebt. Als jij 70 euro’s gaat lenen bij de Bankdirecteur dan moet jij hem die 70 euro’s terugbetalen plus nog zeker 10 euro’s rente. Jij leent 70 euro’s en moet dan 80 euro’s terugbetalen aan de Bankdirecteur.’

Toen was Lucas stil en ging diep nadenken. Om die BMX sneller te kopen kon hij misschien een bijbaan vinden. Misschien kon hij voor de buurvrouw van oma ook de boodschappen doen, dan kon hij elke week toch zomaar 3 euro’s extra verdienen. En misschien kon hij eens gaan praten met de Bankdirecteur en vragen hoe dat lenen precies in elkaar steekt.

Toen Lucas naar bed ging dacht hij nog steeds aan geld lenen, aan bijbanen, aan de Bankdirecteur maar vooral aan de rode BMX. Hij droomde dat hij stoer fietsend door de straat scheurde en iedereen keek naar hem. Oh, wat een mooie droom.

De volgende dag liep Lucas weer naar school en bij de fietswinkel bleef hij toen lang, lang staren naar de rode BMX... zijn BMX.

Ineens dacht Lucas: Nu ga ik actie ondernemen. Nu ga ik bedenken hoe ik deze fiets kan kopen.

Tijdens het speelkwartier op school vertelde Lucas tegen Fred het verhaal van de rode BMX.

Fred zei dat hij nog wel een bijbaan wist voor Lucas. Zijn oom had nog een krantenbezorger nodig voor de woensdagmiddag.

Lucas wist dat Fred elke woensdagmiddag werkte bij zijn oom, de Krantenman. En Fred zei verder dat het bezorgen van kranten best wel leuk werk was én het verdiende goed. “Het ver-

diende goed” was eigenlijk het enige wat Lucas hoorde. Ja, dat kranten bezorgen leek Lucas wel wat. Woensdagmiddag was hij toch vrij en, ach, waarom niet? Na school liep Lucas binnen bij de oom van Fred en werd meteen aangenomen, als Lucas zijn ouders het goed vonden tenminste. Lucas vertelde zijn ouders dat hij, elke woensdagmiddag, als krantenbezorger aan de slag kon bij de oom van Fred. Hij zou dan 5 euro’s verdienen. ‘5 hele euro’s papa!’ riep Lucas blij. Papa belde de oom van Fred en toen papa de hoorn neerlegde was Lucas officieel de Krantenbezorger van de Lange Lindelaan.

Die woensdagmiddag liep hij met een tas vol kranten langs de Lange Lindelaan. De tas was wel wat zwaar en de Lange Lindelaan was inderdaad lang maar Lucas dacht alleen maar aan die 5 euro’s die hij zou verdienen. Nadat hij alle kranten bezorgd had ging hij naar de oom van Fred en kreeg een briefje van 5 euro. Lucas rende trots naar huis en prompt gingen die 5 euro’s in zijn spaarpot.

Toen ging Lucas weer eens flink nadenken. Als hij een fiets had dan kon hij sneller de kranten bezorgen en de krantentas kon aan het stuur of op de drager. Met de rode BMX Sporter de Luxe zou het bezorgen van kranten langs de Lange Lindelaan een peulenschil worden.

Yep, ik heb die BMX gewoon nodig, dacht Lucas. En nu ik vast werk heb kan ik ook wel wat geld lenen bij de Bankdirecteur en hem dit gemakkelijk terugbetalen inclusief de rente die hij vraagt. En zelfs dan, houd ik nog genoeg geld over om extra snoep te kopen. Trouwens, elke week komt er zakgeld binnen en niet te vergeten oma’s boodschappengeld. O ja, en ik heb nog 35 euro’s in mijn spaarpot. Nee, lenen zou geen probleem worden. Dan kan ik die fiets nu kopen in plaats van zóólang te sparen.

Lucas vertelde zijn plan meteen aan zijn ouders en die zeiden: 'Goed Lucas, ga dan maar eens praten met de Bankdirecteur voor een lening. Maar denk er wel aan dat jij altijd heel beleefd bent. De Bankdirecteur heet niet voor niets de Bankdirecteur. Hij is een hele machtige man waar jij geen ruzie mee wil hebben. Blijf altijd vriendelijk en spreek de Bankdirecteur altijd met "u" aan. De Bankdirecteur is de machtigste man van de hele stad.'

Hiervan schrok Lucas toch wel een beetje. Hij had gedacht dat de Bankdirecteur zo iemand was als de oom van Fred. Maar nee, de Bankdirecteur was de machtigste man van de hele stad, machtiger zelfs dan de oom van Fred. De moed begon Lucas al in de schoenen te zakken. Eigenlijk durfde hij niet meer. Maar na de tweede keer de kranten bezorgd te hebben langs de Lange Lindelaan met de zware krantentas rond zijn schouder nam Lucas een besluit. Hij zou gaan praten met de Bankdirecteur. Ik heb die BMX gewoon nodig, basta!